

**Профспілка трудящих
металургійної і гірничодобувної
промисловості України**

ПРОФСПІЛКА

№ 2' 2015

МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ

Захист трудових прав членів Профспілки у судовому порядку

Дніпропетровськ

**«ПРОФСПІЛКА»
№ 2(55)' 2015**

Свідоцтво про реєстрацію
№ 12929-1814 Р

Засновник і видавець:
Центральний комітет Профспілки
металургів і гірників України

Матеріали підготували:
Управління соціально-економічного, правового захисту
і трудових відносин ЦК ПМГУ,
Інформаційно-аналітичний центр ЦК ПМГУ

Адреса: Україна, м. Дніпропетровськ,
вул. Фучика, 30, 49027
Тел.: 372-59-16, 372-59-07
www.pmgd.dp.ua
infocentre@email.com.ua

Здано до друку 15.02.2015 р.
Наклад 500 прим. Зам. № 7.

Друк: ПВТКП «ПАФ», ДП № 12
м. Дніпропетровськ

ЗМІСТ

ДО ЧИТАЧІВ	4
ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ	5
НАКАЗНЕ ПРОВАДЖЕННЯ	26
ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ.....	33

ДО ЧИТАЧІВ

Шановні спілчани!

Пропонуємо Вашій увазі цей довідник для практичного використання у повсякденній роботі.

Сподіваємося, що він стане у нагоді не лише працівникам юридичних служб Профспілки, а і профспілковому активу всіх рівнів.

Видання містить практичні поради та зразки процесуальних документів, що можуть бути використані під час захисту трудових прав та інтересів членів Профспілки у судовому порядку.

Доводиться констатувати, що в сучасних економічних умовах, які суттєво впливають на ринок праці та трудові відносини, набули масового характеру випадки порушення трудових та соціально-економічних прав та інтересів членів профспілок.

У такій ситуації важливого, а іноді вирішального значення набуває можливість оперативного та якісного захисту порушених трудових прав працівників у судовому порядку.

Професійне та результативне представництво інтересів працівників у судових органах є однією зі складових, що гарантують популярність та авторитет профспілки серед працівників.

Проте, правильне і своєчасне вирішення трудових спорів у судовому порядку багато в чому залежить від проведення належної підготовки до судового розгляду справи на всіх стадіях судового процесу.

Завданнями підготовки справи до судового розгляду є, зокрема, створення можливостей для врегулювання спору в позасудовому порядку, у тому числі шляхом примирення сторін; визначення характеру відносин сторін та потенційного переліку правових норм, які підлягатимуть застосуванню при вирішенні спору; визначення кола осіб, які братимуть участь у справі; визначення переліку доказів, необхідних для вирішення спору по суті; підготовка процесуальних документів тощо.

Під час звернення до суду винятково важливого значення для ухвалення обґрунтованого, законного й правильного рішення має саме підготовка процесуальних документів: позовних та інших заяв, клопотань.

Як свідчить практика, саме недостатній рівень відпрацювання документів призводить до неодноразового перенесення розгляду

справи, надає відповідачу можливість штучно затягувати її розгляд, а головне, нерідко призводить до прийняття незаконного та необґрунтованого рішення та відмови у задоволенні позовних вимог.

Звертаємо увагу, що матеріали, наведені у пропонованому виданні, носять рекомендаційний характер та висвітлюють найбільш типові ситуації, пов'язані з порушенням трудових прав працівників.

А тому, під час підготовки до вирішення конкретного трудового спору в судовому порядку, пам'ятайте, що перед вчиненням будь-яких значущих юридичних дій варто звернутися за консультацією до профспілкового юриста.

В.ПРОРОК,
правовий інспектор праці ЦК ПМГУ

ДОВІДКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Підвідомчість трудових спорів

Відповідно до статті 15 Цивільного процесуального кодексу України (далі ЦПК) суди розглядають у порядку цивільного судочинства справи щодо:

1) захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із цивільних, житлових, земельних, сімейних, **трудових відносин**;

2) інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ проводиться за правилами іншого судочинства.

Законом може бути передбачено розгляд інших справ за правилами цивільного судочинства.

Суди розглядають перелічені категорії справ у порядку **позовного, наказного** та окремого провадження.

Суди розглядають справи про оскарження рішень третейських судів, видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів, оспорювання рішень міжнародного комерційного арбітражу, а також визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу.

Таким чином, трудові спори підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства, визначеному ЦПК.

Винятком з цього правила є спори з приводу прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби.

Зазначені публічно-правові спори розглядаються в порядку адміністративного судочинства, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

Структура судових органів, що розглядають трудові спори

Система судів загальної юрисдикції відповідно до Конституції України будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності.

Систему судів загальної юрисдикції складають:

- 1) місцеві суди;
- 2) апеляційні суди;
- 3) вищі спеціалізовані суди;
- 4) Верховний Суд України.

Найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України.

Вищими судовими органами спеціалізованих судів є відповідні вищі спеціалізовані суди.

Отже, система судів, що розглядають трудові спори, виглядає наступним чином:

Верховний Суд України

Місцезнаходження: 01024, Україна, м. Київ, вул. П.Орлика, 4

Телефон: 253-33-13

Веб-сайт: www.scourt.gov.ua

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ

Місцезнаходження: 01043, м. Київ, вул. П.Орлика, 4а

Телефон для довідок: 363-41-50

Веб-сайт: sc.gov.ua

E-mail: inbox@sc.gov.ua

Відповідно до положень глави 3 ЦПК України Верховний Суд України **переглядає** судові рішення у цивільних справах.

Заява про перегляд судових рішень у цивільних справах може бути подана виключно з підстав:

1) неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах;

2) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом.

Строки звернення до суду

Строки звернення працівника до суду за вирішенням трудового спору, як складова механізму реалізації права на судовий захист, є однією з гарантій забезпечення прав і свобод учасників трудових відносин.

Відповідно до статті 233 Кодексу законів про працю (КЗпП) України працівник може звернутися з заявою **про вирішення трудового спору** безпосередньо до суду **в тримісячний** строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права, а у справах про звільнення – в місячний строк з дня вручення копії наказу про звільнення або з дня видачі трудової книжки.

У разі порушення законодавства про оплату праці працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати **без обмеження будь-яким строком**.

Для звернення власника або уповноваженого ним органу до суду **в питаннях стягнення з працівника матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації, встановлюється строк в один рік з дня виявлення заподіяної працівником шкоди.**

Встановлений частиною третьою цієї статті строк застосовується і при зверненні до суду вищестоящего органу або прокурора.

У разі пропуску з поважних причин зазначених строків суд може поновити ці строки.

Слід також зазначити, що згідно з Рішенням Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Стріхаря В.В. щодо офіційного тлумачення положень статті 233 КЗпП України у взаємозв'язку з положеннями статей 117, 237-1 цього кодексу від 22.02.2012 р. №4-рп/2012 Конституційний Суд України дійшов висновку, що для звернення працівника до суду з заявою про вирішення трудового спору щодо стягнення середнього заробітку за весь час затримки по день фактичного розрахунку встановлено тримісячний строк, перебіг якого розпочинається з дня, коли звільнений працівник дізнався або повинен був дізнатися про те, що власник або уповноважений ним орган, з вини якого сталася затримка виплати всіх належних при звільненні сум, фактично розрахувався з ним.

Таким чином, в даному випадку **перебіг тримісячного строку для звернення до суду з вимогами про стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні та компенсації моральної шкоди починається з наступного дня після проведення виплат заробітної плати незалежно від тривалості затримки розрахунку.**

15.10.2013 р. Конституційним Судом України у справі за конституційним зверненням Дзьоби Ю.В. врегульовано неоднозначне застосування судами України положень частини другої статті 233 КЗпП України щодо строків звернення до суду у разі порушення законодавства про оплату праці та надано офіційне тлумачення зазначеної норми КЗпП України.

У своєму конституційному зверненні заявник просив дати офіційне тлумачення положення частини другої статті 233 КЗпП України в аспекті того, чи поширюється необмежений строк звернення працівника до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати на вимоги про стягнення не нарахованих роботодавцем сум індексації заробітної плати та компенсації працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати.

Рішенням Конституційного Суду України №9-рп/2013 дане питання було врегульовано.

Конституційний Суд України встановив, що у разі порушення законодавства про оплату праці працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення сум індексації заробітної плати та компенсації втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати, як складових належної працівнику заробітної плати, без обмеження будь-яким строком незалежно від того, чи були такі суми нараховані роботодавцем.

Слід також зазначити, що рішенням Конституційного Суду України №8-рп/2013 від 15.10.2013 р. у справі за конституційним зверненням громадянки Присяжнюк Л.М. щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 233 КЗпП України, статей 1, 12 Закону України «Про оплату праці», було визначено, що у разі порушення роботодавцем законодавства про оплату праці не обмежується будь-яким строком звернення працівника до суду з позовом про стягнення заробітної плати, яка йому належить, тобто усіх виплат, на які працівник має право згідно з умовами трудового договору і відповідно до державних гарантій, встановлених законодавством, зокрема й за час простою, який мав місце не з вини працівника, незалежно від того, чи було здійснене роботодавцем нарахування таких виплат.

Судовий збір

Одним з видів судових витрат є судовий збір.

Судовий збір – це збір, що справляється на всій території України за подання заяв, скарг до суду, а також за видачу судами документів і включається до складу судових витрат.

Розмір, порядок сплати та пільги щодо сплати судового збору визначено у Законі України «Про судовий збір».

Відповідно до статті 5 зазначеного закону **від сплати судового збору звільняються, зокрема, позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових відносин.**

Позивачі, які звільнені від сплати судового збору при поданні позовів, що стосуються трудових спорів, звільняються не лише від сплати судового збору за подання позову, а й за подання апеляційних і касаційних скарг, заяв про перегляд судових рішень у зв'язку з нововиявленими обставинами Верховним Судом України.

Оскільки передбачені Законом України «Про судовий збір» пільги щодо сплати судового збору стосуються лише самої справи та її руху, то сплата судового збору за подання до суду заяв про забезпечення доказів або позову (підпункт 13 пункту 1 частини другої статті 4 Закону України «Про судовий збір») здійснюється на загальних підставах за ставками, передбаченими згаданим Законом, незалежно від того, що позивачі звільнені від сплати судового збору.

Проте, це не стосується певних категорій осіб, незалежно від виду позову, оскільки Законом вони взагалі звільнені від сплати судового збору, тобто і за оскарження процесуальних ухвал (дій) суду. Це, наприклад, інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, і прирівняні до них у встановленому порядку особи, інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп (підпункти 8, 9, 18 статті 5 Закону України «Про судовий збір») та інші категорії громадян.

Представництво інтересів члена профспілки у судових органах

Згідно зі статтею 19 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» профспілки, їх об'єднання здійснюють представництво і захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів членів профспілок в державних органах та органах місцевого самоврядування, у відносинах з роботодавцями, а також з іншими об'єднаннями громадян.

У питаннях колективних інтересів працівників профспілки їх об'єднання здійснюють представництво та захист інтересів працівників незалежно від їх членства у профспілках.

У питаннях індивідуальних прав та інтересів своїх членів профспілки здійснюють представництво та захист у порядку, передбаченому законодавством та їх статутами.

Відповідно до положень статей 38-42 ЦПК України сторона, третя особа, особа, яка відповідно до закону захищає права, свободи чи інтереси інших осіб можуть брати участь у цивільній справі особисто або через представника.

Особиста участь у справі особи не позбавляє її права мати в цій справі представника.

Представником у суді може бути адвокат або інша особа, яка досягла вісімнадцяти років, має цивільну процесуальну дієздатність

і належно посвідчені повноваження на здійснення представництва в суді.

Одна й та сама особа не може бути одночасно представником іншої сторони, третіх осіб, які заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору або беруть участь у справі на другій стороні.

Повноваження представника фізичної особи мають бути посвідчені довіреністю.

Довіреність фізичної особи повинна бути посвідчена нотаріально або посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на службі, стаціонарному лікуванні чи за рішенням суду, або за місцем його проживання.

У випадку, якщо представником фізичної особи в суді є адвокат, його повноваження можуть окрім довіреності бути посвідчені і ордером, договором або дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги.

Ордер – це письмовий документ, що посвідчує повноваження адвоката на надання правової допомоги. Ордер видається адвокатом, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням та повинен містити підпис адвоката.

До ордера адвоката обов'язково додається витяг із договору, у якому зазначаються повноваження адвоката як представника або обмеження його прав на вчинення окремих процесуальних дій. Витяг засвідчується підписом сторін договору. Цей документ є доказом обсягу повноважень адвоката як представника.

Договір про надання правової допомоги – домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на умовах і в порядку, що визначені договором, а клієнт зобов'язується оплатити надання правової допомоги та фактичні витрати, необхідні для виконання договору.

Доручення на надання безоплатної правової допомоги видаються утвореними при головних управліннях юстиції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі Центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги у порядку, визначеному положеннями Закону України «Про безоплатну правову допомогу».

Вторинну безоплатну правову допомогу відповідно до положень зазначеного Закону можуть надавати також адвокати, відібрані

на конкурсній основі та включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі за контрактом та адвокати, відібрані на конкурсній основі та включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі на підставі договору.

Звертаємо увагу, що у зв'язку з прийняттям Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 07.07.2010 р. були внесені зміни до статті 42 ЦПК України, якими виключено можливість надання повноважень представникові за усною заявою довірителя, яка заноситься до журналу судового засідання.

Водночас слід зазначити, що відповідно до частини четвертої статті 19 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» профспілки, їх об'єднання мають право представляти інтереси своїх членів при реалізації ними конституційного права на звернення за захистом своїх прав до судових органів, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також міжнародних судових установ.

Для надання профспілковим представникам повноважень щодо представництва та захисту інтересів працівників у суді законом визначені наступні способи підтвердження їх повноважень:

- нотаріально;
- посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на службі, стаціонарному лікуванні;
- посадовою особою за місцем проживання довірителя;
- **за рішенням суду.**

Згідно зі статтею 210 ЦПК України питання, пов'язані з рухом справи в суді першої інстанції, клопотання та заяви осіб, які беруть участь у справі, питання про відкладення розгляду справи, оголошення перерви, зупинення або закриття провадження у справі, залишення заяви без розгляду, а також в інших випадках, передбачених ЦПК України, вирішуються судом шляхом постановлення ухвал.

Статтею 209 ЦПК України визначено, що ухвали, постановлені судом, не виходячи до нарадчої кімнати, заносяться до журналу судового засідання.

Враховуючи викладене, фізична особа – член профспілки може подати до суду письмову заяву про посвідчення повноважень профспілкового представника, яка має бути підтверджена окремою ухвалою суду із занесенням її до журналу судового засідання.

Підсудність трудових спорів

Відповідно до статті 107 ЦПК усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються судом.

Згідно з положеннями ЦПК України існують наступні види територіальної підсудності:

- 1) загальна;
- 2) альтернативна;
- 3) договірна;
- 4) виключна;
- 5) між громадянами України, які проживають за її межами;
- 6) кількох вимог, пов'язаних між собою.

За загальними правилами підсудності, визначеними у статті 109 ЦПК України, **позови до фізичної особи пред'являються до суду за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її проживання або за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її перебування. Позови до юридичних осіб пред'являються до суду за їхнім місцезнаходженням.**

Водночас, статтею 110 ЦПК України передбачено можливість пред'явлення позовів, що виникають з трудових відносин також і за зареєстрованим місцем проживання чи перебування позивача.

Таким чином, при зверненні працівника до суду для вирішення трудового спору, він має право обрати місцезнаходження суду, у якому розглядатиметься справа, з урахуванням правил підсудності, наведених вище.

Ідентифікація сторін трудового спору

Відповідно до статті 30 ЦПК України сторонами в цивільному процесі є позивач і відповідач.

Позивачем і відповідачем можуть бути фізичні і юридичні особи, а також держава.

В індивідуальних трудових спорах (крім спорів з питань стягнення з працівника матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації) позивачем є найманий працівник, а відповідачем – юридична особа або фізична особа-підприємець, з якою працівник перебуває (перебував) у трудових відносинах.

Слід зазначити, що позов може бути пред'явлений спільно кількома позивачами або до кількох відповідачів. Залежно від предмету позову та змісту позовних вимог співвідповідачами по справі можуть бути керівник (директор, голова) юридичної особи та інші посадові особи.

Не можуть бути самостійними відповідачами структурні підрозділи підприємства, установи, організації, що не мають статусу юридичної особи (крім філій), а також їх колегіальні органи управління.

Згідно зі статтею 119 ЦПК України позовна заява повинна містити, зокрема, ім'я (найменування) позивача і відповідача, а також ім'я представника позивача, якщо позовна заява подається представником, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку, якщо такі відомі.

Згідно зі статтею 368 ЦПК України за кожним судовим рішенням, яке набрало законної сили, за заявою осіб, на користь яких воно ухвалено, чи прокурора, який здійснював у цій справі представництво інтересів громадянина або держави в суді, видається один виконавчий лист.

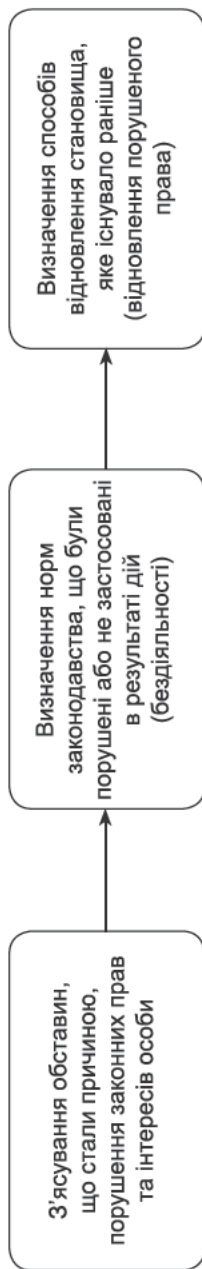
Виконавчий лист має відповідати вимогам до виконавчого документа, встановленим Законом України «Про виконавче провадження».

Звертаємо увагу, що 08.08.2012 р. набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення та спрощення процедури державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на нерухоме майно». Відповідно до Прикінцевих положень зазначеного Закону внесені зміни до пункту третього частини першої статті 18 Закону України «Про виконавче провадження». Таким чином, докорінно змінилися вимоги до виконавчих документів.

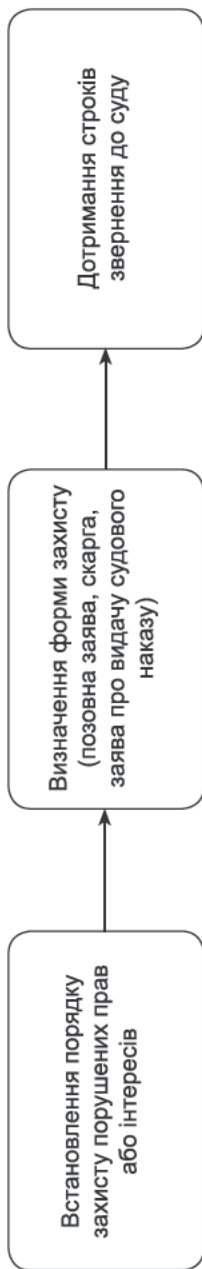
Відтепер виконавчі листи **в обов'язковому порядку** мають містити повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), **ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності стягувача та боржника (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника (для фізичних осіб – платників податків) або номер і серія паспорта стягувача та боржника для фізичних осіб – громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України.** Зазначення цієї інформації в позовних заявах та надалі судом у виконавчих листах є однією з обов'язкових умов для відкриття виконавчого провадження, а відтак виконання судового рішення.

Алгоритм підготовки цивільно-процесуальної документації

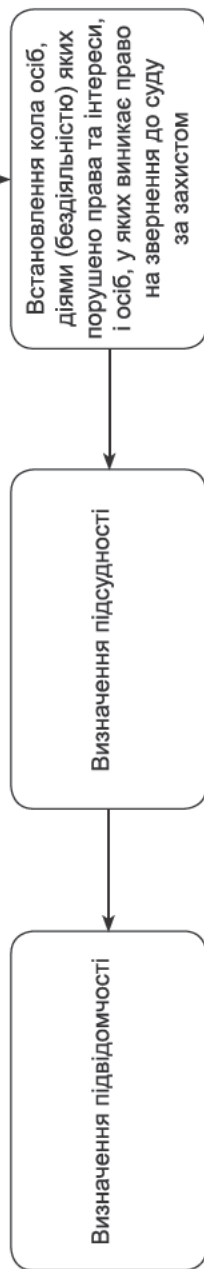
I. З'ясувальна частина

II. Підготовча частина

III. Оформлення позовної заяви

III. Оформлення позовної заяви

1. Найменування суду, до якого подається заява.

2. Ім'я (найменування) позивача і відповідача, а також ім'я представника, якщо позовна заява подається представником, їх місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку, ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер (для фізичних осіб – платників податків) або номер і серія паспорта позивача та відповідача для фізичних осіб – громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера.

3. Ціна позову (щодо вимог майнового характеру).

4. Зміст позовних вимог (Позовна заява про...)

Викладення фактичних обставин

Викладення суті порушеного права чи інтересів (викладення обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги)

Зазначення доказів, що підтверджують кожен обставину, наявність підстав звільнення від доказування (ст. 61 ЦПК України)

Посилання на норми законодавства, які були порушені або не застосовані в результаті дій (бездіяльності)

Перелік документів, що додаються до заяви, (докази, інші документи, розрахунок майнових вимог, докази сплати судового збору, доручення (за наявності представника), копія позову з додатками для іншої сторони)

Зазначення у заяві про виклик в судове засідання свідків (за необхідності) (стаття 50 ЦПК України)

Викладення змісту позовних вимог

Залежно від конкретних обставин справи позивачем може бути подано заяву про забезпечення позову або доказів, у порядку, визначеному статтями 133-135 ЦПК України.

IV. Оформлення заяви про видачу судового наказу

Заява про видачу судового наказу подається в письмовій формі до суду першої інстанції за загальними правилами підсудності.

Заява про видачу судового наказу має містити:

- 1) найменування суду, до якого вона подається.
- 2) ім'я (найменування) заявника та боржника, а також ім'я (найменування) представника заявника, якщо заява подається представником, їхнє місце проживання або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку, ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер (для фізичних осіб – платників податків) або номер і серія паспорта позивача та відповідача для фізичних осіб – громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера.
- 3) вимоги заявника і обставини, на яких вони ґрунтуються;
- 4) перелік документів, що додаються до заяви.

Слід звернути увагу, що у статті 96 ЦПК України наведено вичерпний перелік підстав, за якими може бути подано заяву про видачу судового наказу.

Судовий наказ може бути видано, у разі якщо:

- 1) заявлено вимогу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати;
- 2) заявлено вимогу про компенсацію витрат на проведення розшуку відповідача, боржника, дитини або транспортних засобів боржника;
- 3) заявлено вимогу про стягнення заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг, телекомунікаційних послуг, послуг телебачення та радіомовлення з урахуванням індексу інфляції та трьох відсотків річних, нарахованих заявником на суму заборгованості;
- 4) заявлено вимогу про присудження аліментів на дитину в розмірі тридцяти відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспоруванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших зацікавлених осіб;

5) заявлено вимогу про повернення вартості товару неналежної якості, якщо є рішення суду, яке набрало законної сили, про встановлення факту продажу товару неналежної якості, ухвалене на користь невизначеного кола споживачів.

У разі заявлення вимоги про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати до заяви в обов'язковому порядку додається довідка про нараховану, але не виплачену працівникові заробітну плату.

Як поводитись в суді

Коли Ви йдете до суду, слід пам'ятати, що Ви йдете до органу правосуддя та повинні з належною повагою ставитися до суду, тих, хто там працює, і відвідувачів суду.

За порушення правил поведінки у судовому засіданні порушнику може бути винесене попередження.

За порушення порядку після того як суд виніс попередження порушника може бути видалено із зали суду.

За злісне ухилення від явки, непідкорення розпорядженню головуючого, порушення порядку під час судового засідання на порушника може бути накладено штраф від 20 до 100 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (від 340 до 1700 грн.).

Перед відвідуванням суду візьміть з собою:

- документ, що посвідчує особу;
- документи, які стосуються справи, інші папери тощо;
- витяги з нормативно-правових актів;
- папір та ручку;
- нотатки, зроблені під час підготовки до судового процесу;
- фотоапарат (мобільний телефон з камерою), з метою фотокопіювання документів у справі, іншої інформації (наприклад, дошки оголошень суду). Фото та відеоапаратуру в залі суду можна використовувати лише з дозволу судді;
- диктофон, інший звукозаписувальний пристрій для оперативного відтворення обставин судового засідання;
- дрібні гроші для непередбачуваних витрат (наприклад, сплату судового збору за виготовлення копії судового рішення тощо).

У приміщенні суду необхідно зберігати тишу, зокрема не користуватися звуковідтворювальною технікою, не розмовляти голосно по мобільному телефону, вимикати сигнал звукового виклику на теле-

фоні, ввічливо ставитися до суддів, працівників апарату суду, інших відвідувачів суду, а також ваших опонентів, дотримуватися культури спілкування, уникати надмірних емоційних проявів (гніву, голосного сміху, плачу, крику тощо), уникати надмірної жестикуляції.

У разі неможливості прибуття до суду з поважних причин повідомте про це суд завчасно в письмовій формі (заява) або в інший спосіб (телефон, телеграф).

Заходити до зали судового засідання необхідно після запрошення судового розпорядника або секретаря судового засідання.

При вході судді або колеґії суддів до зали судового засідання потрібно підвестися та робити це кожного разу, коли суддя звертається до вас, стоячи ставити свої запитання та надавати відповіді.

Звернення до судді (колеґії суддів) має починатися словами «Ваша честь».

Заборонено перебивати та сперечатися з суддями та іншими учасниками процесу у непередбачений законом спосіб.

У разі термінової необхідності залишити залу судового засідання, можна заявити клопотання про призначення перерви у судовому засіданні.

Передача судді документів та інших матеріалів, що стосуються справи має відбуватися через судового розпорядника чи секретаря судового засідання.

Для ознайомлення з матеріалами справи (що є процесуальним правом учасників судового провадження) необхідно звернутися до працівника апарату суду з відповідним письмовим запитом (клопотанням).

У разі необхідності ознайомлення зі справою, на вимогу працівника суду, слід надати документи, що підтверджують особу або встановлюють її процесуальний статус (паспорт, посвідчення).

Ознайомлення з матеріалами справи чи прослуховування оригіналу аудіозапису судового засідання може відбуватися лише у приміщенні суду та в присутності працівника апарату суду.

З матеріалів справи можна робити витяги та знімати копії (наприклад, за допомогою фотоапарата). Забороняється робити написи на матеріалах справи, видаляти окремі аркуші чи іншим чином їх пошкоджувати. Крім того учасники процесу мають право безкоштовно отримати електронну копію аудіозапису судового засідання, надавши для цього відповідний носій інформації (CD-R, CD-RW диск, інший електронний носій).

Копії вироків, рішень, ухвал, постанов суду повинні бути підписані та скріплені гербовою печаткою. У тих випадках, коли судові рішення не набрало законної сили, про це зазначається на копії, що видається заявникові.

Особа, яка отримала копію, повинна розписатись в її одержанні. У разі надіслання копії документа поштою про це робиться відмітка в матеріалах відповідної справи.

***Порядок вирішення спорів, пов'язаних з невиконанням
роботодавцями умов колективних договорів, угод щодо
сплати членських профспілкових внесків та відрахувань
на культурно-масову, фізкультурну і оздоровчу роботу***

Відповідно до статті 10 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності підприємства (установи та організації) зобов'язані проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка. Об'єкти і періодичність проведення інвентаризації визначаються власником (керівником) підприємства, крім випадків, коли її проведення є обов'язковим згідно з законодавством.

У разі виявлення фактів неправильного нарахування роботодавцем членських профспілкових внесків або їх несвоєчасного і неповного перерахування, профспілковою організацією – кредитором має бути складений акт звірки розрахунків у встановленому законом порядку та вживатися інші заходи для виконання роботодавцем своїх зобов'язань.

Спори, пов'язані з невиконанням умов колективних договорів та угод щодо сплати членських профспілкових внесків, підлягають врегулюванню у досудовому порядку шляхом переговорів між сторонами договору (угоди).

При недосягненні згоди такі спори розглядаються в судовому порядку (згідно зі статтею 42 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», розділом 5 Додатку до постанови президії ФПУ від 21.09.2006 р. №П-6-15 «Рекомендації щодо порядку сплати та обліку членських профспілкових внесків»).

Відповідно до пункту 12 постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про деякі питання юрисдикції загальних судів та визначення підсудності цивіль-

них справ» від 01.03.2013 р. №3 безпосередньо в судовому порядку розглядаються колективні трудові спори щодо виконання вимог, передбачених статтями 20, 42 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (щодо ведення колективних переговорів та укладення колективних договорів, угод, створення умов діяльності профспілок).

Такі спори підлягають розгляду в порядку цивільного судочинства, незважаючи на те, що сторонами у справі є юридичні особи.

Спори, пов'язані з невиконанням роботодавцями вимог статей 250 КЗпП України та 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» щодо відрахування профспілкам коштів на культурно-масову, фізкультурну і оздоровчу роботу підвідомчі господарським судам.

***Позовна заява про стягнення заборгованості
із перерахування членських профспілкових внесків
(зразок вигаданий)***

	Печерський районний суд м. Києва*
Позивач:	Первинна організація профспілки (повна назва) місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30, м. Київ, 44400 Ідентифікаційний код юридичної особи: 6565432456 засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-02
Відповідач:	Товариство з обмеженою відпові- дальністю (повна назва) місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30, м. Київ, 44400 Ідентифікаційний код юридичної особи: 67898739 засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00 Ціна позову: 38216 грн. 08 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення заборгованості із перерахування
членських профспілкових внесків

Відповідно до частини третьої статті 42 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», пункту 7.2.11.

Колективного договору між Товариством з обмеженою відповідальністю _____ та Первинною організацією профспілки _____ (zareєстрованого в управлінні праці та соціального захисту Печерської районної в місті Києві державної адміністрації 18.04.2010 р. під №918), пункту 6.3 Галузевої угоди між Міністерством _____ та Центральним комітетом профспілки _____ на 2010-2012 роки та пункту 7 статті 9 Статуту професійної спілки _____ (зі змінами, затвердженими в новій редакції ____ З'їздом профспілки _____ 04.11.2010 р. та взятими до відома Державною реєстраційною службою України 09.08.2011 р.), відповідач зобов'язаний щомісячно і безоплатно утримувати та перераховувати на рахунок Позивача членські профспілкові внески у розмірі 1,0% із заробітної плати працівників – членів профспілки.

Натомість, в порушення зазначених норм, починаючи з березня 2011 року по теперішній час Відповідач утримує членські профспілкові внески але не перераховує їх на розрахунковий рахунок Позивача.

Станом на 01.08.2011 р. заборгованість відповідача зі сплати членських профспілкових внесків становить 38216 грн. 08 грн., що підтверджується актом звірки взаємних розрахунків від 02.08.2011 р., який відповідач відмовляється підписувати.

Станом на 10.08.2011 р. сума заборгованості в добровільному порядку не була перерахована Відповідачем на рахунок Позивача (акт додається).

На пред'явлену претензію від 11.08.2011 р. відповіді Відповідача не надійшло, погашення заборгованості досі не відбулося.

Виходячи з викладеного та відповідно до положень статей 4, 10-11, 60, 209, 212-215, 224, 226 ЦПК України, статей 509, 526, 629, 651 Цивільного кодексу України (далі – ЦК),

просимо:

1. Позов задовольнити. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю _____ на користь Первинної організації профспілки _____ 38216 грн. 08 коп. членських профспілкових внесків.

-
-
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю _____ на користь Первинної організації профспілки _____ 382 грн. 16 коп. сплаченого судового збору.

Додатки:

1. Копія довідки з ЄДРПОУ первинної організації профспілки.
2. Витяг з протоколу засідання профспілкового комітету.
3. Копія колективного договору.
4. Копія спільної постанови адміністрації та профкому.
5. Копія Статуту профспілки.
6. Копія Галузевої угоди.
7. Акт звірки розрахунків.
8. Копія претензій.
9. Копія квитанції про сплату судового збору.
10. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

Всього _____ на аркушах.

Голова первинної організації профспілки _____ І.І. Петров

** Слід зазначити, що незважаючи на те, що Пленумом Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ України визначено виключну підсудність трудових спорів щодо виконання вимог, передбачених статтями 20, 42 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», господарські суди подекуди продовжують приймати до провадження та виносити рішення по зазначеній категорії справ.*

***Позовна заява про стягнення заборгованості
з відрахувань коштів первинним профспілковим організаціям
на культурно-масову, фізкультурну і оздоровчу роботу
(зразок вигаданий)***

Господарський суд м. Києва

Позивач: **Первинна організація профспілки
(повна назва)**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
6565432456
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-02

Відповідач: **Товариство з обмеженою відпові-
дальністю (повна назва)**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 5000 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення заборгованості

Відповідно до частини третьої статті 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» та пункту 7.2.15. Колективного договору між Товариством з обмеженою відповідальністю _____ та Первинною організацією профспілки _____ (zareestrovano в управлінні праці та соціального захисту Печерської районної в місті Києві державної адміністрації 18.04.2010 р. під №918) відповідач зобов'язаний щомісячно відраховувати кошти Позивачу на культурно-масову, фізкультурну і оздоровчу роботу у розмірі 0,5 відсотка фонду оплати праці.

Натомість, в порушення зазначених норм, починаючи з березня 2011 року по теперішній час Відповідач не перераховує зазначені кошти на розрахунковий рахунок Позивача.

Станом на 01.08.2011 р. заборгованість відповідача зі сплати членських профспілкових внесків становить 5000 грн. 00 грн., що підтверджується актом звірки взаємних розрахунків від 02.08.2011 р., який Відповідач відмовляється підписувати.

Станом на 10.08.2011 р. сума заборгованості в добровільному порядку не була перерахована відповідачем на рахунок Позивача (акт додається).

На пред'явлену претензію від 11.08.2011 р. відповіді Відповідача не надійшло, погашення заборгованості досі не відбулося.

Виходячи з викладеного та відповідно до положень статей 1, 43, 33, 34, 43, 82-85 ЦПК України, статей 509, 526, 629, 651 ЦК України,

просимо:

1. Позов задовольнити. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю _____ на користь Первинної організації профспілки _____ 5000 грн. 00 коп. заборгованості.
2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю _____ на користь Первинної організації профспілки _____ 1720 грн. 50 коп. сплаченого судового збору.

Додатки:

1. Копія довідки з ЄДРПОУ первинної організації профспілки.
2. Витяг з протоколу засідання профспілкового комітету.
3. Копія колективного договору.
4. Копія спільної постанови адміністрації та профкому.
5. Акт звірки розрахунків.
6. Копія претензій.
7. Копія квитанції про сплату судового збору.
8. Копія поштового повідомлення про направлення копії позовної заяви та доданих матеріалів Відповідачу.

Всього _____ на аркушах.

Голова первинної організації профспілки _____ І.І. Петров

НАКАЗНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Наказне провадження є самостійною і спрощеною процедурою судового провадження у цивільному судочинстві при розгляді окремих категорій справ, за якою суддя в установлених законом випадках за заявою особи, якій належить право вимоги, без судового засідання і виклику стягувача та боржника на підставі доданих до заяви документів видає судовий наказ, який є особливою формою судового рішення.

Порядок та умови розгляду справи у формі наказного провадження регламентується статтями 95-106 ЦПК України.

Звернення до суду в порядку наказного провадження можливе за наявності двох умов:

1) заявлено вимогу, за якою передбачено видання судового наказу;

2) відсутній спір з приводу наявності права.

Як зазначено вище, перелік вимог, за якими може видаватися судовий наказ, наведений у статті 96 ЦПК України.

Однією з таких вимог є, зокрема, вимога **про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати**.

Сторонами, що беруть участь у справі в порядку наказного провадження є стягувач (працівник) та боржник (юридична особа, фізична особа – підприємець), а також їхні представники (за наявності).

Стягувачем виступає особа, яка звертається до суду із заявою про видачу судового наказу і якій належить право вимоги, в порядку наказного провадження.

Боржником виступає особа, з якої слід стягнути грошові кошти чи витребувати майно для погашення вимог заявника.

Вимоги, за якими може бути виданий судовий наказ, що передбачені статтею 96 ЦПК України, підлягають судовому захисту виключно в порядку наказного провадження, оскільки частиною третьою статті 118 ЦПК України передбачено, що позовна заява щодо вимог, визначених у частині першій статті 96 ЦПК України може бути подана тільки в разі відмови у прийнятті заяви про видачу судового наказу або скасування його судом.

Крім того, не допускається одночасне звернення до суду із заявою про видачу судового наказу та пред'явлення позову про той самий предмет і з тих самих підстав.

Відмова у прийнятті заяви про видачу судового наказу чи його скасування унеможливорює повторне звернення з такою самою заявою в порядку наказного провадження, але не перешкоджає пред'явленню позову до суду.

Заява про видачу судового наказу подається до суду за загальними правилами підсудності, встановленими главою 1 розділу III ЦПК України. Зокрема, заява подається до суду за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем проживання фізичної особи або за зареєстрованим у встановленому порядку місцем її перебування чи місцезнаходженням юридичної особи.

На вимогу про стягнення заробітної плати поширюються також правила підсудності за вибором стягувача – за зареєстрованим місцем його проживання чи перебування.

У заяві про видачу судового наказу повинно бути зазначено:

- найменування суду, до якого подається заява;
- ім'я (найменування) стягувача та боржника, а також ім'я (найменування) представника стягувача, якщо заява подається представником, їхнє місце проживання або місцезнаходження;
- вимоги стягувача і обставини, на яких вони ґрунтуються;
- перелік документів, що додаються до заяви.

Судовий збір за вимогами про видачу судового наказу становить 50 відсотків ставки, що визначається з оспорюваної суми у разі звернення до суду з позовом у порядку позовного провадження.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються, зокрема, позивачі за подання позовів про стягнення заробітної плати. А відтак при зверненні до суду в порядку наказного провадження з вимогою про стягнення нарахованої, але не виплаченої суми заробітної плати судовий збір також не сплачується.

У разі прийняття судом ухвали про відкриття наказного провадження, суд у триденний строк з моменту її постановлення видає судовий наказ по суті заявлених вимог.

За наслідками розгляду заяви в порядку наказного провадження судом видається наказ.

Видача судового наказу проводиться без судового засідання і виклику стягувача та боржника для заслуховування їх пояснень.

За своїм змістом судовий наказ повинен відповідати вимогам, встановленим статтею 103 ЦПК України.

Ураховуючи, що судовий наказ одночасно є виконавчим документом і виконавчий лист не видається, він також має відповідати вимогам до виконавчого документа, визначеним Законом України «Про виконавче провадження». Зокрема, він обов'язково має містити положення про дату видачі судового наказу стягувачеві, дату набрання ним законної сили та строк пред'явлення судового наказу до виконання, ідентифікуючі дані стягувача та боржника.

Недоліком наказного провадження є те, що судовий наказ набирає законної сили лише в тому разі, якщо боржник отримає його та не подасть заяву про скасування судового наказу.

Зокрема, судовий наказ набирає законної сили у разі ненадходження від боржника заяви про скасування судового наказу протягом трьох днів після закінчення строку на її подання, визначеного частиною першою статті 105 ЦПК України (десять днів із дня отримання копії судового наказу), а день отримання боржником копії судового наказу визначається відповідно до вимог частини четвертої статті 104 ЦПК України – дата зазначена у поштовому повідомленні про вручення.

Заява про видачу судового наказу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати (зразок вигаданий)

Оболонський районний суд м. Києва

Заявник: Середа Сергій Сергійович

місце проживання: вул. Тимошенка, 6,
кв. 100, м. Київ 02410

засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22

Ідентифікаційний номер: 3098903732

**Боржник: Товариство з обмеженою відпові-
дальністю (повна назва)**

місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400

Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739

засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00

ЗАЯВА

про видачу судового наказу про стягнення нарахованої,
але не виплаченої працівникові суми заробітної плати

25.07.2009 р. мене прийняли на роботу касиром у Товариство з обмеженою відповідальністю _____.

Починаючи з квітня 2010 року, посилаючись на кризу, заробітну плату стали виплачували мені нерегулярно. Внаслідок цього станом на 01.11.2010 р. за Боржником утворилася заборгованість в сумі 10000 (десять тисяч) грн., яка була нарахована, але не виплачена.

Відповідно до частини першої статті 115 КЗпП України заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

Статтею 4 Закону України «Про судовий збір» визначено, що ставка судового збору за подання до суду заяви про видачу судового наказу встановлюється у розмірі 50 відсотків ставки, що визначається з оспорюваної суми у разі звернення до суду з позовом у порядку позовного провадження.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових відносин.

Таким чином, заявник має пільги щодо сплати судового збору.

На підставі викладеного та керуючись положеннями статті 94, частини першої статті 115 КЗпП України, пункту 1 частини першої статті 96, статей 95-99 ЦПК України,

прошу:

Видати судовий наказ про наступне:

Стягнути з Боржника на користь Заявника нараховану, але не виплачену суму заробітної плати у розмірі 10000 (десять тисяч) грн. 00 копійок.

Додаток:

1. Копія трудової книжки.
2. Копія довідки про нараховану, але не виплачену заробітну плату.
3. Копія заяви з додатками.

01.11.2010 р.

Заявник _____ С.С. Середа

Оболонський районний суд м. Києва

Заявник: Середя Сергій Сергійович
місце проживання: вул. Тимошенка, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

**Боржник: Товариство з обмеженою відпові-
дальністю (повна назва)**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00

ЗАЯВА

про видачу судового наказу про стягнення нарахованої,
але не виплаченої працівникові суми заробітної плати

25.07.2010 р. мене прийняли на роботу на посаду касира до
Товариство з обмеженою відповідальністю _____
(далі – Боржник).

Наказом від 10.06.2012 р. №13 мені надано щорічну відпустку
за 2011-2012 робочий рік тривалістю 24 календарні дні, починаючи з
15.06.2012 р.

Відповідно до положень ч. 4 статті 115 КЗпП України, статті 21
Закону України «Про відпустки» заробітна плата працівникам за час
відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до її початку.

Натомість, Боржник до цього часу не виплатив належну мені
заробітну плату за час відпустки в розмірі 1000 грн. у зв'язку з відсут-
ністю грошових коштів.

Вважаю такі дії Боржника незаконними.

Згідно з статтею 4 Закону України «Про судовий збір» ставка
судового збору за подання до суду заяви про видачу судового наказу
встановлюється в розмірі 50 відсотків ставки, що визначається з оспо-
рюваної суми у разі звернення до суду з позовом у порядку позовного
провадження.

Положеннями пункту 1 частини першої статті 5 Закону України
«Про судовий збір» визначено, що від сплати судового збору звільня-
ються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати,

поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових відносин.

Таким чином заявник має пільги щодо сплати судового збору.

На підставі викладеного та відповідно до частини четвертої статті 115 КЗпП України, статті 21 Закону України «Про відпустки», керуючись пунктом 1 частини першої статті 96, статтею 102 ЦПК України,

прошу:

Видати судовий наказ про стягнення з Товариства з обмеженою відповідальністю _____ на користь Середи Сергія Сергійовича нарахованої, але не виплаченої суми заробітної плати за час щорічної відпустки за 2011-2012 робочий рік тривалістю 24 календарні дні, починаючи з 15.06.2012 р. у розмірі 1000 грн.

Додатки:

1. Копія наказу про прийняття на роботу.
2. Копія наказу про надання відпустки.
3. Довідка про нараховану, але не виплачену заробітну плату.
4. Копія заяви з додатками.

15.06.2012 р.

Заявник _____ С.С. Середа

Судовий наказ

СОЛОМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД м. КИЄВА СУДОВИЙ НАКАЗ

09 квітня 2013 року

Справа №760/7308/13-ц (2-н-552/13)
місто Київ

Суддя Солом'янського районного суду м. Києва Українець В.В., розглянувши заяву ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення заборгованості по виплаті заробітної плати з Публічного акціонерного товариства «Сторона», відповідно до статей 95-96, 99, 102-104 ЦПК України, ст. 115 КЗпП України, ст. 24 Закону України «Про оплату праці».

наказую:

1. Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Сторона», що знаходиться за адресою: м. Київ, бул. І.Лепсе, 6, код ЄДРПОУ 00214853, на користь ОСОБА_1, яка мешкає за адресою: АДРЕСА_1, суму нарахованої, але не виплаченої заробітної плати в розмірі 13974 грн. (тринадцять тисяч дев'ятсот сімдесят чотири гривні).

2. Судовий наказ після набрання ним законної сили видати стягувачу.

Суддя

Українець В.В.

Згідно зі статтею 105 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України) боржник має право протягом десяти днів з дня отримання копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування.

Відповідно до статті 106 ЦПК України в разі ненадходження від боржника заяви про скасування судового наказу протягом трьох днів після закінчення строку на її подання судовий наказ набирає законної сили і суд видає його стягувачеві для пред'явлення до виконання.

НА ЗВОРОТІ

Судовий наказ набрав чинності _____ року.

Судовий наказ пред'являється до виконання протягом одного року.

Судовий наказ видано _____ року.

Суддя М.П.

Українець В.В.

Відмітки про виконання судового наказу

Дата надходження судового наказу на виконання. Повне найменування установи, підприємства, організації, у якому знаходиться судовий наказ на виконанні. Загальна сума, відрахована за судовим наказом. Дата повернення судового наказу до органу державної виконавчої служби чи стягувачеві. Підстава повернення судового наказу. Підпис керівника установи, підприємства, організації (з прикладанням печатки).

Примітки

Інші відмітки _____

ПОЗОВНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Загальні положення

Відповідно до частини першої статті 16 ЦК України, статті 3 ЦПК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорованих прав, свобод чи інтересів.

Позовне провадження – це вид провадження у цивільному процесі, у якому розглядається спір про право, який виникає з цивільних, житлових, земельних, сімейних, **трудових** відносин.

Трудові спори підлягають безпосередньому розгляду у суді (статті 231, 232 КЗпП України).

Зокрема судами розглядаються трудові спори за заявами:

1) працівників підприємств, установ, організацій, де комісії по трудових спорах не обираються;

2) працівників про поновлення на роботі незалежно від підстав припинення трудового договору, зміну дати і формулювання причини звільнення, оплати за час вимушеного прогулу або виконання нижчеоплачуваної роботи;

3) керівника підприємства, установи, організації (філіалу, представництва, відділення та іншого відокремленого підрозділу), його заступників, головного бухгалтера підприємства, установи, організації, його заступників, а також службових осіб органів доходів і зборів, яким присвоєно спеціальні звання, і службових осіб центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах державного фінансового контролю та контролю за цінами; керівних працівників, які обираються, затверджуються або призначаються на посади державними органами, органами місцевого самоврядування, а також громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян з питань звільнення, зміни дати і формулювання причини звільнення, переведення на іншу роботу, оплати за час вимушеного прогулу і накладання дисциплінарних стягнень, за винятком спорів працівників, вказаних у частині третій статті 221 і статті 222 КЗпП;

4) власника або уповноваженого ним органу про відшкодування працівниками матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації;

5) працівників у питанні застосування законодавства про працю, яке відповідно до чинного законодавства попередньо було вирішено

власником або уповноваженим ним органом і виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) підприємства, установи, організації (підрозділу) в межах наданих їм прав;

б) працівників про оформлення трудових відносин у разі виконання ними роботи без укладення трудового договору та встановлення періоду такої роботи.

Безпосередньо в судах розглядаються також спори про відмову у прийнятті на роботу:

1) працівників, запрошених на роботу в порядку переведення з іншого підприємства, установи, організації;

2) молодих спеціалістів, які закінчили вищий навчальний заклад і у встановленому порядку направлені на роботу на дане підприємство, в установу, організацію;

3) вагітних жінок, жінок, які мають дітей віком до трьох років або дитину-інваліда, а одиноких матерів – при наявності дитини віком до 14 років;

4) виборних працівників після закінчення строку повноважень;

5) працівників, яким надано право поворотного прийняття на роботу;

6) інших осіб, з якими власник або уповноважений ним орган відповідно до чинного законодавства зобов'язаний укласти трудовий договір.

За загальним правилом індивідуальні трудові спори вирішуються судами безпосередньо або після їх попереднього розгляду комісією по трудових спорах.

Однак, з урахуванням конституційного положення про те, що правосуддя в Україні здійснюється виключно судами, юрисдикція яких поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі (стаття 124 Конституції України), судам підвідомчі всі спори про захист прав і свобод громадян.

А відтак суд не вправі відмовити особі в прийнятті позовної заяви лише з тієї підстави, що її вимоги можуть бути розглянуті в передбаченому законом досудовому порядку (наприклад, комісією по трудових спорах) (пункт 8 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» від 01.11.1996 р. №9).

***Позовна заява про укладення трудового договору
і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу
(Зразок)***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Василенко Василиса Василівна**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 1000 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про укладення трудового договору
і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу**

27.06.2012 р. мені стало відомо, що у Товаристві з обмеже-
ною відповідальністю «Акра» у м. Києві з'явилася вакантна посада
продавця промислових товарів II категорії.

Маючи необхідну кваліфікацію і досвід роботи за спеціаль-
ністю, я в той же день звернулася до директора магазину Кудрі Євгенії
Петрівни із заявою про прийняття мене на роботу.

Заяву у мене прийняли, однак у зв'язку із наявністю малолітньої
дитини – Василенко Анастасії Іванівни, 19.02.2010 р.н., в укладенні
трудового договору мені було відмовлено.

Вважаю таку відмову незаконною, оскільки відповідно до поло-
жень ч. 1 ст. 22, ч. 1 ст. 184 КЗпП України забороняється відмовляти
жінкам у прийнятті на роботу з мотивів, пов'язаних, зокрема, з наяв-
ністю дітей віком до трьох років.

Якщо внаслідок відмови у прийнятті на роботу або несвоєчас-
ного укладення трудового договору працівник мав вимушений прогул,
його оплата згідно з п. 6 Постанови Пленуму Верховного Суду України

№9 від 06.11.92 р. «Про практику розгляду судами трудових спорів» провадиться стосовно до правил ч. 2 ст. 235 КЗпП про оплату вимушеного прогулу незаконно звільненому працівникові з дня його звернення до власника або уповноваженого ним органу з приводу прийняття на роботу.

Виходячи з цього, на день пред'явлення позову Відповідач зобов'язаний виплатити на мою користь заробітну плату за час вимушеного прогулу в сумі 1000 (одна тисяча) грн.

Свої вимоги у зазначеній частині я уточню після надходження від Відповідача довідки про середню заробітну плату продавця промислових товарів II категорії.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

Крім доданих до заяви документів зазначені мною обставини можуть підтвердити свідки Семенович О.І. та Іпатенко О.В.

На підставі викладеного та відповідно до частини першої статті 21, частини першої статті 22, частини першої статті 184, частини другої статті 232, частини другої статті 235 КЗпП України, керуючись пунктом 5 частини шостої статті 130, пункту 2 частини першої статті 367 ЦПК України,

прошу:

1. Зобов'язати Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра» укласти зі мною трудовий договір про роботу продавцем промислових товарів II категорії з 27.06.2012 р.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь середній заробіток за час вимушеного прогулу в сумі 1000 грн.

3. Допустити негайне виконання рішення суду в частині стягнення заробітної плати, але не більше ніж за один місяць.

4. Під час попереднього судового засідання вирішити питання про витребування у відповідача копії штатного розкладу, копії моєї заяви про прийняття на роботу і довідки про середню заробітну плату продавця промислових товарів II категорії за останні два місяці, і виклик до суду свідків:

– Семенович Ольги Іванівні, яка проживає за адресою: вул. 6-ї
Гвардійської дивізії, буд. 18, кв. 34, м. Київ;

– Іпатенко Олени Василівни, яка проживає за адресою: вул.
Щербакова, буд. 89, кв. 126, м. Київ.

Додатки:

1. Копія трудової книжки.
2. Копія свідоцтва про присвоєння кваліфікації.
3. Копія свідоцтва про народження дочки Василенко А.І.
4. Довідка з місця проживання.
5. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача

01.07.2013 р.

_____ Василенко В.В.

***Позовна заява
про стягнення нарахованої, але не виплаченої
заробітної плати***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Василенко Василь Васильович**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 3000 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про стягнення заборгованості із заробітної плати

28.08.2012 р. мене прийняли на роботу на посаду фрезеру-
вальника у Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра», де я і
працюю до цього часу.

Починаючи з 01.10.2012 р. по 01.12.2012 р. Відповідач не виплачує мені заробітну плату, посилаючись на відсутність коштів.

Всього станом на 01.12.2012 р. Відповідач заборгував мені 3000 грн., але виплатити їх внаслідок відсутності грошових коштів відмовився.

Вважаю такі дії Відповідача незаконними, оскільки відповідно до ч. 1 ст. 115 КЗпП України заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

Зазначені мною обставини підтверджуються доданими до заяви документами.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

На підставі викладеного, відповідно до статті 21, частини першої статті 115, частини другої статті 233 КЗпП України, частини сьомої статті 43 Конституції України, керуючись частиною першою статті 3, частиною першою статті 15 ЦПК України,

прошу:

Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь нараховану, але не виплачену мені заробітну плату за період з 01.10.2012 року по 01.12.2012 р. в розмірі 3000 грн.

Додатки:

1. Копія наказу про прийняття на роботу.
2. Копія трудової книжки.
3. Витяг з колективного договору (розділ оплата праці).
4. Розрахунок заборгованості (за необхідності).
5. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

05.12.2012 р.

_____ Василенко В.В.

**Позовна заява
про стягнення нарахованої, але не виплаченої
заробітної плати
і середнього заробітку за час затримки розрахунку**

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Василенко Василь Васильович**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 1714 грн. 20 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати
і середнього заробітку за час затримки розрахунку

28.05.2012 р. мене прийняли на роботу на посаду фрезерувальника у Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра».

01.12.2012 р. я звільнився з роботи за власним бажанням, на підставі статті 38 КЗпП України.

На день звільнення з роботи Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра» нарахувало мені заробітну плату за період з 01.11.2012 р. по 01.12.2012 р. в сумі 1000 грн., але виплатити її внаслідок відсутності грошових коштів відмовилося.

Вважаю такі дії відповідача незаконними, оскільки відповідно до частини першої статті 116 КЗпП України при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок. Про нараховані суми, належні працівникові при звіль-

ненні, власник або уповноважений ним орган повинен письмово повідомити працівника перед виплатою зазначених сум.

В разі невиклати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 КЗпП України, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація згідно з частиною першою статті 117 КЗпП України повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

На день пред'явлення позову до суду сума середнього заробітку, який Відповідач зобов'язаний сплатити на мою користь за час затримки розрахунку складає 714,2 грн. (2000 грн. / *фактична заробітна плата за останні два місяці роботи* : 42 дні / *кількість фактично відпрацьованих робочих днів за два останні місяці роботи* = 47,6 грн. / *розмір середньоденної заробітної плати* x 15 днів / *кількість днів затримки*).

Свої позовні вимоги у зазначеній частині я збільшу на день розгляду справи в суді.

Зазначені мною обставини підтверджуються доданими до заяви документами.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

На підставі викладеного та відповідно до частини першої статті 47, частини першої статті 116, частини першої статті 117, частини першої статті 232 КЗпП України, частини другої статті 124 Конституції України, керуючись пунктом 2 частини першої статті 367 ЦПК України,

прошу:

1. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь нараховану, але не виплачену мені заробітну плату за період з 01.11.2012 р. по 01.12.2012 р. в сумі 1000 грн., а також середній заробіток за період затримки розрахунку за період з 02.12.2012 р по 17.12.2012 р. в розмірі 714,2 грн.

2. Допустити негайне виконання рішення суду в частині стягнення заробітної плати, але не більше ніж за один місяць.

Додатки:

1. Копія наказу про прийом на роботу.
2. Копія наказу про звільнення з роботи.
3. Довідка про нараховану, але не виплачену зарплату.
4. Довідка про середню заробітну плату.
5. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

17.12.2012 р.

_____ Василенко В.В.

***Позовна заява про поновлення на роботі
і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Власко Олег Іванович**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 1905 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про поновлення на роботі
і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу**

З 11.09.2000 р. я працював на посаді водія у Товаристві з обмеженою відповідальністю «Акра».

15.04.2012 р. мене було звільнено з роботи за п. 1 ст. 40 КЗпП України – у зв'язку з скороченням чисельності або штату працівників.

Вважаю своє звільнення незаконним з огляду на наступне.

Відповідно до положень частин першої та другої статті 42 КЗпП України при скороченні чисельності чи штату працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці переважне право на зали-

шення на роботі надається працівникам з більш високою кваліфікацією і продуктивністю праці. При рівних умовах продуктивності праці і кваліфікації перевага в залишенні на роботі надається особам, в сім'ї яких немає інших працівників з самостійним заробітком, працівникам з тривалим безперервним стажем роботи на даному підприємстві, в установі, організації, а також іншим категоріям працівників.

У порівнянні з іншими водіями, які залишилися працювати на підприємстві, я маю більш високу кваліфікацію і продуктивність праці.

Крім того, я довше за них працював на підприємстві і маю на утриманні двох неповнолітніх дітей – Власко О. О., 27.02.2008 р. н., та Власко М.О., 12.12.2005 р. н.

Виходячи з викладеного, я маю переважне право на залишення на роботі. Проте, під час мого звільненні зазначені обставини не були враховані.

Згідно з положеннями частини першої та другої статті 235 КЗпП України у разі незаконного звільнення з роботи працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір. Одночасно з цим повинно бути вирішене питання про виплату йому середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік.

На день пред'явлення позову до суду я перебував у вимушеному прогулі 10 днів, з 16.04.2012 р. по 26.04.2012 р.

За цей час відповідач зоб'язаний виплатити на мою користь заробітну плату в сумі 1905 грн. (8000 грн. */фактична заробітна плата за останні два місяці роботи/* : 42 дні */кількість фактично відпрацьованих робочих днів за два останні місяці роботи/* = 190,5 грн. */розмір середньоденної заробітної плати/* x 10 днів */кількість днів вимушеного прогулу/*).

Свої вимоги у зазначеній частині я збільшу на день розгляду справи в суді.

У разі задоволення моїх позовних вимог, з урахуванням положень статті 237 КЗпП України, на директора підприємства Хміля О.О. може бути покладена матеріальна відповідальність на покриття шкоди, заподіяної підприємству внаслідок оплати вимушеного прогулу.

У зв'язку з цим його необхідно залучити до участі у справі як третю особу, яка не заявляє самостійних вимог.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі

— за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що випливають із трудових правовідносин.

Зазначені мною обставини підтверджуються доданими до заяви документами.

На підставі викладеного та відповідно до пункту першого статті 40, частини першої та другої статті 42, пункту 2 частини першої статті 232, частин першої, другої та п'ятої статті 235 КЗпП України, керуючись частинами першою та другою статті 35, статтею 36, частиною першою статті 88, пунктом 5 частини шостої статті 130, статті 143, пунктів 2, 4 частини першої статті 367 ЦПК України,

прошу:

1. Поновити мене на роботі на посаді водія у Товаристві з обмеженою відповідальністю «Акра».

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь заробітну плату за час вимушеного прогулу в розмірі 1905 грн.

3. Залучити до участі у справі як третю особу, яка не заявляє самостійних вимог Хміля О.О., який проживає за адресою: вул. Радичева, буд. 16, м. Київ, поштовий індекс 03115.

4. Допустити негайне виконання рішення суду в частині поновлення мене на роботі і стягнення заробітної плати, але не більше чим за один місяць.

5. Під час попереднього судового засідання вирішити питання про витребування у відповідача виписки з постанови профкому про дачу згоди на моє звільнення, виписки із штатного розкладу товариства і копії наказів про прийом на роботу Решитько Р.М. і Свиридова С.В.

Додатки:

1. Копія наказу про прийняття на роботу.
2. Копія наказу про звільнення з роботи.
3. Копії свідоцтв про народження дітей.
4. Довідка з місця проживання.
5. Довідка про середній заробіток.
6. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

26.04.2012 р.

_____ Власко О.І.

***Позовна заява про зміну дати звільнення
і стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Власко Оксана Артемівна**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 227 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про зміну дати звільнення і стягнення заробітної плати
за час вимушеного прогулу**

09.08.2010 р. мене прийняли на роботу на посаду оператора комп'ютерного набору у Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра».

12.05.2011 р. я подала заяву про звільнення з роботи за власним бажанням, на підставі положень ст. 38 КЗпП України.

У день звільнення директор підприємства Хміль О.О. запропонував мені за свій рахунок відремонтувати комп'ютер, який вийшов з ладу під час моєї роботи.

Я відмовилася, оскільки комп'ютер вийшов з ладу не з моєї вини.

У зв'язку з цим директор затримав видачу мені трудової книжки.

Вважаю такі дії незаконними, оскільки відповідно до ч. 1 ст. 47 КЗпП України власник або уповноважений ним орган зобов'язаний в день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку. У разі затримки видачі трудової книжки з вини власника або уповноваженого ним органу працівникові згідно з ч. 4 ст. 235 КЗпП України виплачується середній заробіток за весь час вимушеного прогулу.

На день пред'явлення позову до суду я перебуваю у вимушеному прогулі 10 днів, з 27.05.2011 р. по 06.06.2011 р. За цей час відповідач зобов'язаний виплатити на мою користь заробітну плату в сумі 227 грн. (1000 грн. /фактична заробітна плата за останні два місяці роботи/ : 44 дні /кількість фактично відпрацьованих робочих днів за два останні місяці роботи/ = 22,7 грн. /розмір середньоденної заробітної плати/ x 10 днів /кількість днів вимушеного прогулу/).

Свої вимоги у зазначеній частині я збільшу на день розгляду справи в суді.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

Крім доданих до заяви документів, зазначені мною обставини можуть підтвердити свідки Свиридова А.І. і Шемет Г.П.

На підставі викладеного та відповідно до частини першої статті 47, пункту 1 частини першої статті 232, частини четвертої статті 235 КЗпП України, керуючись пунктом 5 частини шостої статті 130, частини першої статті 88, пункту 2 частини першої статті 367 ЦПК України,

прошу:

1. Змінити дату мого звільнення з роботи з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» з 27.05.2011 р. на дату розгляду справи судом.

2. Зобов'язати Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра» видати мені трудову книжку.

3. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь заробітну плату за час вимушеного прогулу в сумі 227 грн.

4. Допустити негайне виконання рішення суду в частині стягнення заробітної плати, але не більше чим за один місяць.

5. Під час попереднього судового засідання вирішити питання про виклик до суду свідків:

– Свиридової А.І., яка проживає за адресою: вул. Марата, буд. 34-А, кв. 56, м. Київ;

– Шемет Г.П., яка проживає за адресою: вул. Леніна, буд. 145, кв. 89, м. Київ.

Додатки:

1. Копія наказу про прийняття на роботу.
2. Копія наказу про звільнення з роботи.
3. Довідка про середню заробітну плату.
4. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

08.06.2012 р.

_____ Власко О.А.

***Позовна заява
про стягнення середнього заробітку за час затримки
виконання рішення суду про поновлення на роботі***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Власко Олег Іванович**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00
Ціна позову: 5700 грн. 00 коп.

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про стягнення середнього заробітку за час затримки виконання
рішення суду про поновлення на роботі

15.04.2012 р. мене було незаконно звільнено з посади водія у Товаристві з обмеженою відповідальністю «Акра».

У зв'язку з цим я звернувся до Печерського районного суду м. Києва з позовною заявою про поновлення на роботі та стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу. Однак 15.07.2012 р. рішенням Печерського районного суду м. Києва мені було відмовлено у задоволенні позовних вимог.

Зазначене рішення я оскаржив до Апеляційного суду м. Києва 25.07.2012 р.

13.09.2012 р. Судова палата з цивільних справ Апеляційного суду м. Києва ухвалила рішення про скасування рішення Печерського районного суду від 15.07.2012 р. та поновлення мене на роботі, а також стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу в розмірі 5000 грн.

Відповідно до частини п'ятої статті 235 КЗпП України рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, прийняте органом, який розглядає трудовий спір, підлягає негайному виконанню.

Натомість Відповідач затримав виконання рішення суду і фактично поновив мене на роботі лише 14.10.2012 р., що підтверджується доданою до заяви копією наказу №51-к від 13.10.2012 р.

Згідно зі статтею 236 КЗпП України у разі затримки власником або уповноваженим ним органом виконання рішення органу, який розглядав трудовий спір про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, цей орган виносить ухвалу про виплату йому середнього заробітку або різниці в заробітку за час затримки.

Виходячи з цього, за період з 13.09.2012 р. по 14.10.2012 р. Відповідач зобов'язаний сплатити мені середній заробіток в сумі 5700 грн. (190 грн. */розмір середньоденної заробітної плати за останні два місяці роботи/* x 30 днів */кількість днів затримки за графіком роботи товариства /*).

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

На підставі викладеного та відповідно до пункту 2 частини першої статті 232, частини п'ятої статті 235, статті 236 КЗпП України, керуючись пунктом 2 частини першої статті 367 ЦПК України,

прошу:

1. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра» на мою користь середній заробіток за час затримки виконання рішення суду про поновлення мене на роботі в сумі 5700 грн.

2. Допустити негайне виконання рішення суду в частині стягнення заробітної плати, але не більше чим за один місяць.

Додатки:

1. Копія рішення Апеляційного суду м. Києва від 13.09.2012 р.
2. Копія наказу про поновлення на роботі від 13.10.2012 р.
3. Довідка про середньоденну заробітну плату за останні два місяці роботи.
4. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

20.10.2012 р.

_____ Власко О.І.

***Позовна заява про визнання незаконним наказу
про накладення дисциплінарного стягнення***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач: **Власко Олег Іванович**
місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410
засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22
Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідаль-
ністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про визнання незаконним наказу
про накладення дисциплінарного стягнення**

02.09.2012 р. мене прийняли на посаду слюсаря у Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра».

18.10.2012 р. керівник підприємства Хміль О.О. наказав мені зайнятися прибиранням прилеглої до будівлі території від сміття.

Я відмовився прибирати територію, оскільки це не входило до моїх функціональних обов'язків.

23.10.2012 р. Хміль О.О. видав наказ №37 про накладення на мене дисциплінарного стягнення у вигляді догани. Вважаю, що такі дії з боку керівника зумовлені моєю відмовою від виконання роботи, необумовленої трудовим договором.

А відтак вважаю видання наказу про накладення не мене дисциплінарного стягнення незаконним, так як порушення трудової дисципліни я не допускав, оскільки, як зазначено вище, прибирання території не входило до моїх обов'язків і керівник товариства не мав права вимагати від мене виконання зазначеної роботи.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що випливають із трудових правовідносин.

Зазначені мною обставини підтверджуються доданими до заяви документами.

На підставі викладеного та відповідно до пункту 1 частини першої статті 147, статті 150, частини першої статті 232 КЗпП України, частини другої статті 124 Конституції України,

прошу:

1. Визнати незаконним та скасувати наказ №37 від 23.10.2012 р. про накладення на Власко О.І. дисциплінарного стягнення у вигляді догани.

Додатки:

1. Копія наказу про прийом на роботу.
2. Копія наказу про накладення дисциплінарного стягнення.
3. Копія функціональних обов'язків слюсаря Товариства з обмеженою відповідальністю «Акра»
4. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

30.10.2012 р.

_____ Власко О.А.

***Позовна заява
про надання щорічної відпустки***

Печерський районний суд м. Києва

Позивач:

Власко Оксана Артемівна

місце проживання: вул. А.Іванова, 6,
кв. 100, м. Київ 02410

засоби зв'язку: тел. (044) 412-22-22

Ідентифікаційний номер: 3098903732

Відповідач: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра»**
місцезнаходження: вул. Героїв Дніпра, 30,
м. Київ, 44400
Ідентифікаційний код юридичної особи:
67898739
засоби зв'язку: тел. (044) 400-00-00

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про надання щорічної відпустки

З 20.01.2001 р. я працюю на посаді начальника відділу технічного контролю у Товаристві з обмеженою відповідальністю «Акра».

Відповідно до графіку щорічних відпусток працівників товариства мені повинні були надати відпустку у червні 2012 р. за 2011-2012 робочий рік.

25.05.2012 я подала заяву на ім'я керівника про надання щорічної відпустки з 10.06.2012 р.

Натомість керівник, посилаючись на виробничу необхідність, без моєї згоди переніс відпустку на осінній період, у зв'язку з чим я втрачаю можливість оздоровити своїх неповнолітніх дітей.

Вважаю такі дії відповідача незаконними з наступних підстав.

Згідно з положеннями частини четвертої статті 79, частини третьої статті 80 КЗпП України черговість надання відпусток визначається графіком, який затверджується власником або уповноваженим ним органом за погодженням з профспілковим чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, і перенесення її на інший період допускається тільки за письмовою згодою працівника та за погодженням з профспілковим або іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом.

Як зазначалося вище рішення про перенесення відпустки на інший період приймалося без моєї згоди. Крім того, зазначене питання не погоджувалося і з профспілковим комітетом товариства.

Згідно з пунктом першим частини першої статті 5 Закону України «Про судовий збір» від сплати судового збору звільняються позивачі – за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають із трудових правовідносин.

Зазначені мною обставини підтверджуються доданими до заяви документами.

На підставі викладеного та відповідно до статті 74, частин четвертої, п'ятої статті 79, частини третьої статті 80, частини першої статті 232 КЗпП України, частини другої статті 124 Конституції України,

прошу:

1. Зобов'язати Товариство з обмеженою відповідальністю «Акра» надати Власко О.А. щорічну відпустку за 2011-2012 робочий рік починаючи з 10.06.2012 р.

Додатки:

1. Копія наказу про прийом на роботу.
2. Копія графіку відпусток.
3. Копії свідоцтв про народження дітей.
4. Довідка з місця проживання.
5. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

28.05.2012 р.

_____ Власко О.А.

ДЛЯ НОТАТОК